

قتلِ بے پای بیا و اقبال

از: محمد مصطفیٰ عالم صمد
اسلام آباد، سلائیہ ٹرسٹ، جلدی پورہ

سکون و عیش را ای دل، ازال دبر چہ می خوابی
بجز دردِ فراق و سوزِ غم، دیگر چہ می خوابی

تو تختِ کج چہ می جویی، بس از چہ می خوابی
دل دردِ آشنایِ لعل، دیگر چہ می خوابی

نمی داری ز عیش و راحتِ دنیا اگر چیزی
بدل داری چو دردِ عشق، از بس بهتر چہ می خوابی

بہر سودا بخِ دل بینی، شرابِ درد و غم با بینی
دریں محنت سرا تو ای دلِ مضطرب چہ می خوابی

دریں جا درد و غم، آہ و فغان، سوزِ جگر بینی
جز این دیگر، دریں غمناک گو، منظر چہ می خوابی

جہاں از بسک شد پُر ہولہا و بقتلِ راپہا
قیامت گشت بر پا، تو در محشر چہ می خوابی

بدنیاعام کردی رهنمائی و قتل و سفاکی
جہاں را کرده ویرانہ، از داو چہ می خوابی

مقامِ خویش را دریاب و کن تسخیر این عالم
چو خود بالاتری، تو از ما اختر چہ می خوابی

یکی را گیر محکم تر، بشو آزاد و صبر عالم
قلب کن ازوری، در میازہ از ہر در چہ می خوابی

بدیدہ مسد را ز اشکِ ندامت قلم بردارد
بگو ای شاہِ خوباں! بہہ از بس گوہر چہ می خوابی